

РЕШЕНИЕ

№ 2373

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8910** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от АПК.

Делото е образувано по искане на В. С. А.-старши полицаи в група "Охрана на обществения ред" на сектор „Охранителна полиция“ към 03 РУ при СДВР, срещу неоснователни действия на служители от ИП-МВР по установяване на психологическата пригодност, които не се основават на административен акт или закон.

С разпореждане № 6725/13.09.21 г. по адм. дело № 8910 на АССГ, съдът е отхвърлил искането на В. С. А.-старши, полицаи в група "Охрана на обществения ред" на сектор „Охранителна полиция“ към 03 РУ при СДВР, срещу неоснователни действия на служители от ИП-МВР по установяване на психологическата пригодност.

Разпореждане № 6725/13.09.21 г. по адм. дело № 8910 на АССГ е обжалвано с частна жалба, подадена от В. С. А. пред ВАС и с Определение № 85 от 13.12.21 г. по адм. дело № С-77/21 г., Пето отделение на ВАС, делото е изпратено на АССГ за произнасяне по направеното искане за допълване на постановеното по делото разпореждане. Касационната инстанция е взела предвид наведените от А. доводи за неправилност на разпореждането, като необосновано и постановено при неправилно приложение на закона и е стигнала до извода, че съдът се е произнесъл единствено по отношение на ИП МВР, но не и по отношение на останалите посочени от А. ответници - служители на СДВР и МВР, което по съществуващото налага допълване на

обжалваното разпореждане съгласно разпоредбата на чл. 176 АПК.

В тази връзка делото е върнато на АССГ, за постановяване на допълнителен съдебен акт, с който да е налице произнасяне по основателността на искането и по отношение на останалите посочени в жалбата и А. ответници.

Съдът насрочи разглеждането на делото в открито съдебно заседание, на което жалбоподателят В. С. А., редовно призован, се яви лично и се представлява от адв. Н.. Адв.Н. поддържа искането в жалбата. Не сочи други доказателства. Няма доказателствени искания.

Ответникът Г. С. Г., бивш Началник на 03 РУ СДВР – редовно призован, се представлява от юрк.В..

Ответникът А. Н. З., бивш Директор на СДВР - редовно призован, се представлява от юрк. В.. Юрк. В. оспорва така направеното искане. Счита същото за неоснователно и недоказано. Не сочи други доказателства. Няма доказателствени искания.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

В съответствие с разпоредбата на чл.176, ал. 2 от АПК, съдът предостави възможност на ответниците по делото, да предоставят отговор в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

Чрез процесуалния представител на ответниците, по делото са постъпили писмени бележки и е направено искане, съдът да отхвърли молбата на В. С. А., за спиране на незаконосъобразни действия на длъжностни лица от СДВР, ангажирани с определяне на психологичната пригодност на държавните служители в МВР и счита, че така направеното искане по реда на чл. 250 - 255 от АПК е неоснователно.

Съдът, след като се запозна с искането и становището на ответника, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.176 ал.1 от АПК, когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение.

Непълно е решението, което не изчерпва предмета на делото и след постановяването му част от спора е останал висящ. В конкретния случай, действително жалбоподателят А. е направил посочените по-горе искания във връзка с оспорването, по които съдът не се е произнесъл.

Съгласно чл.176 ал.2, изр.2-ро от АПК/редакция ДВ бр.77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г./, искането се разглежда с призоваване на страните в открито съдебно заседание, когато съдът прецени това за необходимо с оглед обстоятелствата по спора. В конкретния случай, с оглед фактическата и правна сложност на делото, съдът намира за необходимо да разгледа искането на А. в открито съдебно заседание с призоваване на страните по делото.

Направените искания от жалбоподателя до съда се свеждат до спиране на неоснователни действия на служители от СДВР и МВР по установяване на психологическата пригодност, а именно Г. С. Г., тогава Началник на 03 РУ СДВР и А. Н. З., тогава Директор на СДВР.

Съгласно чл. 250, ал. 1 АПК „всеки, който има правен интерес, може да иска прекратяване на действия, извършвани от административен орган или длъжностно

лице, които не се основават на административен акт или на закона“.

Искането е процесуално допустимо, но разгледано по същество е неоснователно.

Неоснователни действия са действия, които не се основават на административен акт или на закона. Така даденото определение сочи, че защитата по чл. 250, ал. 1 от АПК е защита от неюридически действия на административен орган и на длъжностно лице. В производството по чл. 250, ал. 2 АПК, съдът само установява наличието на акт или на закон.

Видно от представените по делото доказателства и от нормата на чл. 10 от Наредба № 8121з-306/18.03.21 г. на МВР, държавният служител се изпраща за определяне на психологичната пригодност в ИП - МВР, със заповед на заявителя по чл. 7, ал. 1. Копие на заповедта по ал. 1 се връчва на държавния служител срещу подпис с отбелязване на датата. При отказ на държавния служител да получи копие от заповедта, същата му се обявява, а отказът се удостоверяват с подписите на двама служители, положени върху заповедта. При отказ да се яви на психологично изследване държавният служител подписва декларация за отказ от явяване на изследване за определяне на психологичната пригодност на държавния служител (приложение № 4). Отказът на държавния служител да подпише декларацията по ал. 4, както и отказът му да се яви на психологично изследване се удостоверяват с подписите на двама служители, положени върху декларацията. Отказът по ал. 4 представлява отказ по смисъла на чл. 226, ал. 1, т. 21 от ЗМВР.

В конкретния случай, действията, описани в искането на А., са част от нормативно регулирана дейност и се основават на Наредба № 8121з-306/18.03.2021 г. за условията и реда за определяне на психологичната пригодност на държавните служители в МВР и са правна последица от направена заявка до Института по психология към МВР, съгласно разпоредбата на чл. 7 от Наредбата и издадена заповед от директора на СДВР по реда на чл. 10, ал. 1 от Наредбата - заповед № 51 Зз- 7674/02.09.2021 г.

Цитираната заповед е обжалвана от Вл. А. пред АССГ, 48-ми състав, адм. дело 9024/2021 г. С определение № 1146/11.02.2022 г. съдът е оставил без разглеждане жалбата на А. и е прекратил административното производство по делото.

Във връзка с това, действията за определяне на психологичната пригодност на В. А. са постановени въз основа и в изпълнение на закона /в случая Наредба № 8121з-306/18.03.2021 г. за условията и реда за определяне на психологичната пригодност на държавните служители в МВР/ и не съставляват неоснователни фактически действия, които могат да бъдат предмет на самостоятелна съдебна защита в производство по реда на раздел I от глава XV на АПК, поради което съдът счита, че не е налице основната предпоставка за реализиране на защитата по реда на чл. 250, ал. 1 АПК - извършване на действие от административен орган или от длъжностно лице в администрацията, което не се основава на административен акт или на закона.

Наличието на основание по чл. 43, ал. 3, т. 2 и ал. 4 от ЗМВР, във връзка с чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-306/18.03.21 г. на МВР, означава че за търпящите действията, не е налице възможност да търси защита по реда на глава петнадесета. В случая посочените като неоснователни фактически действия са в правомощията и на длъжностните лица от МВР-СДВР.

Предвид изложеното, искането по чл. 250 АПК на В. С. А. следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Предвид изхода на спора, съдът следва да възложи разноските на жалбоподателят, за своевременно петендираната от процесуалния представител на ответника претенция

за юрисконсултско възнаграждение, което следва да се присади в минимален размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 176 АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ДОПЪЛВА Разпореждане № 6725/13.09.21 г. по адм. дело № 8910 на АССГ, III-то отделение, 71 състав, с което е отхвърлено искането на В. С. А., ЕГН [ЕГН], старши полицаи в група "Охрана на обществения ред" на сектор „Охранителна полиция“ към 03 РУ при СДВР, срещу неоснователни действия на служители от ИП-МВР по установяване на психологическата пригодност, като след текста: „служители от ИП-МВР“, се добавя: и длъжностни лица от МВР-СДВР, а именно Г. С. Г., тогава Началник на 03 РУ СДВР и А. Н. З., тогава Директор на СДВР.

ОСЪЖДА на В. С. А., ЕГН [ЕГН], старши полицаи в група "Охрана на обществения ред" на сектор „Охранителна полиция“ към 03 РУ при СДВР, да заплати на СДВР-МВР, сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща направени по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: